

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/26/2013
Identifikačné číslo spisu:	2011200562
Dátum vydania rozhodnutia:	18.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Milučký
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:2011200562.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcu N. G., bytom S., R. XXX/XX, zast. JUDr. Igorom Horanským, advokátom so sídlom Trebatice 187, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, Pribinova č.2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-TT-KD13-ODV-92/2011 zo dňa 21. júla 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/28/2011-49 zo dňa 15. januára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/28/2011-49 zo dňa 15. januára 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 21. júla 2011, ktorým pôvodný žalovaný KR PZ Trnava, KDI v odvolacom konaní zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Piešťany č.p. ORPZ-TT-OD13-84-002/2011 zo dňa 29. apríla 2011 o vyradení vozidla značky BMW rady 7 s evidenčným číslom C. z evidencie.

Krajský súd v Trnave takto rozhodol, keď mal za preukázané, že rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave zo dňa 29. apríla 2011 bolo predmetné motorové vozidlo značky BMW rada 7 správne vyradené z evidencie a to na návrh Odboru kriminálnej polície, 2. oddelenie všeobecnej kriminality Piešťany z dôvodu zistenia neoprávneného pozmenenia VIN čísla vozidla. Krajský súd zároveň dôvodil tým, že z obsahu spisového materiálu správneho orgánu je preukázané že správne orgány vychádzali zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci najmä z informácie Polície Českej republiky o odcudzení predmetného motorového vozidla v Českej republike z majetku firmy Uni Credit leasing CZ, a.s. a z odborného stanoviska Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru potvrdzujúceho neoprávnené pozmenenie čísla karosérie vozidla netovárenským zváraním, brúsením a

tmelením - vovarením časti skeletu iného vozidla.

Žalobca podal proti rozsudku Krajského súdu v Trnave odvolanie a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného, ako i rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zruší a vec vráti žalovanému správne mu orgánu na ďalšie konanie, poprípade, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na dôvody napadnutého rozsudku s tým, že vytýkal krajskému súdu, že sa nedostatočne oboznámil so všetkými skutočnosťami uvedenými a nachádzajúcimi sa v spise. Tiež poukázal na nezákonné konanie správneho orgánu, porušenie ustanovenia § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z.z., či porušenia ustanovení §§ 41 až 46 správneho poriadku a že tieto skutočnosti žalobca konkretizoval priamo v odvolaní proti prvostupňovému správne mu rozhodnutiu zo dňa 29. apríla 2011. Uviedol, že pokiaľ správne orgány zákonnosť svojich rozhodnutí odôvodňovali aplikáciou ustanovenia § 121 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, tak je to účelového charakteru. Podľa žalobcu z § 121 ods. 1 zákona o cestnej premávke jasne a zreteľne vyplýva, že návrh na vyradenie vozidla musí podať osoba na to oprávnená a iba v prípade, ak sú splnené podmienky uvedené v § 21 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z.z.. Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Trnave vôbec neskúmalo, či boli splnené podmienky na podanie návrhu v zmysle § 121 ods. 1 zákona o cestnej premávke a svoje rozhodnutie iba odôvodnilo ustanovením § 121 ods. 1 zákona o cestnej premávke. V dôsledku ignorácie ustanovenia § 21 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z.z. je potom konanie správnych orgánov oboch stupňov účelové a nezákonné. V uvedenej veci sa naopak po zistení skutočností, že vozidlo bolo identifikované (pôvodné číslo WBAHM21020DS72850), malo postupovať podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z.z., a teda došlo k porušeniu i tohto ustanovenia a teda k ďalšiemu nezákonnému konaniu zo strany správnych orgánov. V tejto súvislosti žalobca poukázal na Uznesenie generálneho prokurátora v obdobnej veci pod sp.zn. XV/2 Py 85/12 zo dňa 20. augusta 2012. Žalobca ďalej vytýkal, že najmä v konaní pred vydaním rozhodnutia OR PZ Trnava-KDI neboli rešpektované príslušné ustanovenia správneho poriadku najmä § 14, § 18 ods. 3, § 33, § 34 ods. 5, § 46, § 47 ods. 3 a § 59 ods. 1 a 2. Správny orgán si pred vyradením vozidla nevyžiadal stanovisko vlastníka motorového vozidla, teda osoby zapísanej v evidencii motorových vozidiel a to žalobcu, taktiež žalobcu neupovedomil podľa § 18 ods. 3 správneho poriadku o skutočnosti, že sa začalo konanie o vyradenie predmetného motorového vozidla z evidencie a neumožnil mu ako účastníkovi konania vo veci konať, navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k zisteným skutočnostiam. Poukázal na článok 1 ods. 1 Ústavy SR, nález Ústavného súdu SR, sp.zn. I. ÚS 17/1999 zo dňa 22. septembra 1999 a I. ÚS 54/02 zo dňa 13. novembra 2002. V súvislosti s právom na spravodlivý proces v administratívnom konaní poukázal na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 88/01 z 8. apríla 2002. Zároveň v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 174/04-51 zo dňa 27. októbra 2004, sp.zn. III. ÚS 117/07-39 zo dňa 24. septembra 2007, sp.zn. III. ÚS 72/2010-38 zo dňa 4. mája 2010, sp.zn. IV. ÚS 1/02-23 zo dňa 26. septembra 2002. Tiež poukázal na uznesenie pléna Ústavného súdu SR sp.zn. PL ÚS 56/07-51 zo dňa 1. októbra 2008 ako i uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 522/2011-26 zo dňa 22. novembra 2011 a nález Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 26/1994 zo dňa 10. mája 1994. Tiež poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Sža/14/2010 zo dňa 9. marca 2010.

Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave sa písomne ku odvolaniu žalobcu vyjadrilo a žiadalo, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní napadnutý rozsudok krajského súdu ako súladný so zákonom potvrdil. Uviedlo, že z ustanovenia § 121 ods. 1 zákona o cestnej premávke je zrejmé, že dopravný inšpektorát, ktorý vozidlo eviduje, vyradí takéto vozidlo z evidencie, ak sa zistí neoprávnené pozmenený (netovárenský zásah) identifikátor vozidla a to na základe vlastného zistenia, na návrh príslušného orgánu alebo, ak sa vozidlo nedá identifikovať podľa skrytých údajov. Zo spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že na príslušnom osobnom motorovom vozidle značky BMW rada 7, bol pozmenený identifikátor vozidla, čo oprávňovalo dopravný inšpektorát vyradiť takéto vozidlo z evidencie a to bez ohľadu na to, či sa vozidlo dalo identifikovať podľa skrytých identifikátorov, nakoľko došlo k vovareniu časti skeletu vozidla do skeletu vozidla aj s vyrazeným VIN číslom. Neoddeliteľnou časťou odborného stanoviska KEU Bratislava boli aj poskytnuté údaje výrobcom, že motor a prevodovka z výroby boli namontované vo vozidle značky BMW 730 D 769 VIN. WBAHM21020DS72850 a toto

vozidlo s VIN bolo na pátraní a bolo odcudzené v Českej republike. Dopravný inšpektorát vyradil vozidlo z evidencie v súlade so zákonom o cestnej premávke, nakoľko bolo nepochybné, že na príslušnom vozidle bolo pozmeňované VIN číslo a to ako sa bude ďalej s osobným motorovým vozidlom nakladať, je vecou orgánov činných v trestnom konaní a nie vecou dopravného inšpektorátu. Žalobca bol tiež listom zo dňa 7. apríla 2011 Odborom kriminálnej polície v Piešťanoch písomne upovedomený o nakladaní s predmetným motorovým vozidlom. Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave ďalej uviedlo, že prokurátorka Mgr. Jana Marcinkechová uviedla, že vydané uznesenie Okresnej prokuratúry v Trnave č. 2Pn 82/11-2 nijako neobmedzuje vyradenie vozidla z evidencie motorových vozidiel natrvalo, nakoľko uznesenie Okresnej prokuratúry v Trnave iba zakazuje vydať predmetnú vec - vozidlo BMW do cudziny do právoplatného rozhodnutia príslušných orgánov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako i konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP); odvolanie žalobcu prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu proti rozsudku krajského súdu nie je možné vyhovieť a to z nasledovných dôvodov :

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 250i ods. 3 OSP na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd nezistil procesné vady, ktoré by samy o sebe boli dôvodom pre zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Trnave. Rozsudok krajského súdu sa dostatočne podrobne zaoberá skutkovými zisteniami správnych orgánov, námietkami žalobcu, ako aj vyjadreniami správnych orgánov na tieto námietky. Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi prvostupňového rozsudku, ktoré zodpovedajú obsahu spisu a tieto dôvody si odvolací súd osvojuje ako svoje vlastné.

Najvyšší súd prvostupňový rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil a súčasne odkazuje na jeho podrobné dôvody vo vzťahu ku všetkým dôvodom podaného odvolania, ktoré sú prakticky totožné s dôvodmi samotnej žaloby, a s ktorými sa krajský súd náležite po stránke skutkovej aj právnej vysporiadal a odvolací súd nevidí dôvod na zopakovanie vecne správnych dôvodov rozsudku krajského súdu.

Podľa § 219 ods. 2 OSP odvolací súd len dopĺňa dôvody prvostupňového rozsudku nasledovne:

Najvyšší súd Slovenskej republiky mal v odvolacom konaní z administratívneho spisu správneho orgánu za preukázané, že Okresná prokuratúra v Trnave vydala dňa 5. mája 2011 pod č. 2 Pn 82/11-2 uznesenie, ktorým podľa § 8 ods. 3 písm. b/ zákona č. 650/2005 Z.z. o vykonaní príkazu na zaistenie majetku alebo dôkazov v Európskej únii, uznala príkaz Okresného súdu v Tábore sp.zn. 3T 133/2010 zo dňa 26. apríla 2011, právoplatný dňa 26. apríla 2011 na zaistenie osobného motorového vozidla značky BMW 730d, RZ 8A5 6890, VIN: WBAHM21020 DS72850, šedej farby, ktoré bolo zaistené dňa 18. februára 2011 Odborom kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, 2. oddelenie všeobecnej kriminality, Piešťany, pričom zaistené vozidlo sa v súčasnosti nachádza v AS EO KRPZ Trnava, Priemyselná ulica 7, Trnava. Okresná prokuratúra Trnava uvedeným uznesením zároveň podľa § 12 ods. 1 písm. b/ uvedeného zákona nariadila odklad vykonania príkazu Okresného súdu v Tábore, lebo dôkaz, na ktorého zaistenie bol príkaz Okresného súdu v Tábore vydaný, bol už zaistený v inom trestnom konaní v Slovenskej republike, a to až do právoplatného skončenia veci na území Slovenskej republiky.

Odvolací súd mal taktiež zo správy Polície Českej republiky, Krajského riaditeľstva polície Juhočeského kraja, Územný odbor Tábor, oddelenie hospodárskej kriminality zo dňa 8. apríla 2011 za preukázané, že Polícia Českej republiky na základe dožiadania policajných orgánov Slovenskej republiky zistila, že predmetné motorové vozidlo značky BMW bolo odcudzené (spreneverené) v dobe od 21:30 hod. dňa 23. marca 2009 do 7:30 hod. dňa 24. marca 2009 z parkoviska pred hotelom Palcát, na ulici tř. 9. května, v Táboře, Česká republika. Predmetné motorové vozidlo bolo v tom čase v majetku firmy Unicredit Leasing CZ, a.s. so sídlom Praha, Radlická 14/3201 a v prenájme u firmy O.K. podnik, s.r.o., so sídlom Praha 9, Letňany, Bohumínska 526, majiteľka Z. K., bytom Slovenská republika. Predmetné vozidlo mal jej manžel N. K. firmou O.K. podnik, s.r.o. zverené do užívania. Z predmetnej správy Polície Českej republiky ďalej vyplýva, že N. K. so svojimi zamestnancami a ďalej v spolupráci s J. V. ukradli - spreneverili firemné vozidlo a toto J. V. osobne v doprovode neustanoveného muža odviezol pravdepodobne na územie Slovenskej republiky a za takto spreneverený automobil získali finančnú hotovosť. Taktiež všetky rozsudky Okresného súdu Tábor sú právoplatné pre všetky 4 zúčastnené osoby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky mal taktiež z Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odbor kriminalistickej identifikácie, Bratislava za preukázané, že predmetné motorové vozidlo značky BMW bolo pristavené na príslušný ústav dňa 22. februára 2011 na kriminalisticko-technické skúmanie (fotografia č. 1). Z odborného stanoviska uvedeného ústavu vyplýva, že na karosérii pristaveného vozidla bolo vyrazené č. WBAGM21020 DR59516 (9 fotografia č. 2). Po odstránení vrstvy krycej farby a tmelu z vyrazeného čísla boli zistené neupotrebitelné mechanoskopické stopy po netovárenskom zváraní, brúsení a tmelení. Ide o vovarenie časti skeletu vozidla do skeletu skúmaného vozidla aj s vyrazeným VIN (viď fotografia č. 3).

Z vyššie uvedených listinných dôkazov nachádzajúcich sa v administratívnom spise žalovaného nesporne vyplýva, že predmetné motorové vozidlo bolo odcudzené v čase od 21.30 hodiny dňa 23. marca 2009 do 7.30 hodiny dňa 24. marca 2009 v meste Tábor v Českej republike, pričom vlastníkom predmetného motorového vozidla bola lízingová spoločnosť Unicredit leasing CZ, akciová spoločnosť, so sídlom v Prahe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné zdôrazniť, že z uznesenia Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 5. mája 2011, vydaného pod č. 2 Pn 82/11-2 nevyplýva skutočnosť, na ktorú poukazuje žalobca, že by Okresná prokuratúra Trnava neumožnila vyradiť predmetné motorové vozidlo z evidencie. Naopak, z výrokovej časti predmetného uznesenia Okresnej prokuratúry Trnava vyplýva, že uznáva príkaz Okresného súdu v Táboře na zaistenie osobného motorového vozidla, ktoré bolo zaistené dňa 18. februára 2011 odborom kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave a zároveň Okresná prokuratúra Trnava nariadila odklad vykonania tohto príkazu Okresného súdu v Táboře z dôvodu, že dôkaz, na ktorého zaistenie bol príkaz vydaný, bol už zaistený v inom trestnom konaní v Slovenskej republike.

Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež považuje za potrebné poukázať na vyjadrenie Okresnej prokuratorky v Trnave Mgr. Jany Marcinkechovej zo dňa 2. júna 2011, v ktorom sa vyjadrila vo vzťahu k Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Trnave, že predmetné uznesenie Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 5. mája 2011 pod č. 2 Pn 82/11-2, nijakým spôsobom neobmedzuje rozhodnutie o vyradení vozidla z evidencie motorových vozidiel natrvalo, ktoré bolo vydané Okresným dopravným inšpektorátom Piešťany, nakoľko uznesenie okresnej prokuratúry iba zakazuje vydať predmetnú vec - vozidlo BMW do cudziny do právoplatného rozhodnutia príslušných orgánov.

V ustanovení § 21 zákona č. 171/1993 Z.z. je zakotvený inštitút „oprávnenie zaistiť vec“. Z ustanovenia § 21 tohto zákona vyplýva, že:

(1) Policajt je oprávnený zaistiť na vykonanie potrebných úkonov vec, ak má podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o

priestupku alebo ak ide o vec, po ktorej pátra polícia iného štátu. Policajt neodkladne vydá osobe, ktorej bola vec zaistená, potvrdenie o zaistení veci s presným opisom veci, ktorý umožní zaistenú vec identifikovať. Zaistenie veci môže trvať najviac 90 dní, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Ak sa vykonanými úkonmi potvrdí, že zaistená vec súvisí s trestným činom alebo s priestupkom, policajt je povinný zaistenú vec neodkladne odovzdať príslušnému orgánu činnému v trestnom konaní alebo orgánu príslušnému na prejednanie priestupku. Zaistenú vec, po ktorej pátra polícia iného štátu, odovzdá policajt polícii iného štátu. Ak si príslušný orgán činný v trestnom konaní, orgán príslušný na prejednanie priestupku alebo polícia iného štátu zaistenú vec neprevezme, postupuje sa podľa odsekov 3 až 12. Ak je zaistenou vecou vozidlo, ktoré má neoprávnene pozmenený identifikátor vozidla, a vozidlo sa nedá identifikovať podľa skrytých identifikátorov, spracuje policajt návrh na jeho vyradenie z príslušnej evidencie.

(3) Ak pominuli dôvody na zaistenie veci podľa odseku 1, vec sa vráti osobe, ktorej bola zaistená. Prevzatie vrátenej veci potvrdí táto osoba svojím podpisom na úradnom zázname o vrátení veci.

(4) Ak sa vykonanými úkonmi zistí, že zaistená vec patrí inej osobe ako osobe, ktorej bola zaistená, útvar Policajného zboru túto inú osobu písomne vyzve v lehote najneskôr do 90 dní po zaistení veci, aby si vec prevzala. Táto osoba je povinná uhradiť útvaru Policajného zboru nevyhnutné náklady pri prevzatí veci, ktoré vznikli v súvislosti s jej zaistením a úschovou. 10a)

(5) Ustanovenia odsekov 3 a 4 sa nepoužívajú, ak vecou je tovar, ktorý podlieha colnému dohľadu; takýto tovar útvar Policajného zboru neodkladne odovzdá colnému orgánu.

(6) Ak si osoba, ktorej právo na zaistenú vec je nepochybné, zaistenú vec neprevezme podľa odseku 3 alebo 4 do jedného roka odo dňa zaistenia veci, stáva sa majetkom štátu a útvar Policajného zboru ju odovzdá Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) do správy okrem bezcenných vecí a vecí nepatrnej hodnoty, ktoré zlikviduje.

(7) Ak vlastník alebo iný oprávnený držiteľ zaistenej veci (ďalej len „oprávnená osoba“) nie je známy, útvar Policajného zboru neodkladne vyhlási verejný opis zaistenej veci okrem bezcenných zaistených vecí a zaistených vecí nepatrnej hodnoty, ktoré zlikviduje aj bez predchádzajúceho vyhlásenia verejného opisu. Vyhlásenie sa urobí najúčelnejším spôsobom na zistenie oprávnenej osoby, a to spolu s výzvou, aby sa oprávnená osoba prihlásila do jedného roka odo dňa zaistenia veci; ak sa neprihlási o zaistenú vec žiadna osoba, stáva sa majetkom štátu a útvar Policajného zboru ju neodkladne odovzdá ministerstvu do správy. Ak sa v lehote podľa predchádzajúcej vety oprávnená osoba prihlási o zaistenú vec, útvar Policajného zboru jej zaistenú vec odovzdá. Oprávnená osoba je pri prevzatí zaistenej veci povinná uhradiť útvaru Policajného zboru nevyhnutné náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s jej zaistením a úschovou. 10a)

(8) Ak oprávnená osoba, ktorá sa podľa odseku 7 prihlásila o zaistenú vec, túto odmietla prevziať, útvar Policajného zboru ju neodkladne písomne vyzve, aby si v lehote do 60 dní od doručenia výzvy zaistenú vec prevzala. Ak oprávnená osoba napriek výzve v lehote uvedenej vo výzve zaistenú vec neprevezme, vec sa stáva majetkom štátu a útvar Policajného zboru ju neodkladne odovzdá ministerstvu do správy.

(9) Ak vzniknú pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí osobe, ktorej bola zaistená, alebo ak si na zaistenú vec uplatní právo iná osoba, útvar Policajného zboru uloží zaistenú vec do úschovy a písomne to oznámi týmto osobám, pričom im v písomnom oznámení odporučí, aby si v lehote do 60 dní odo dňa doručenia písomného oznámenia uplatnili vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde. Osoba, ktorá si uplatnila právo na zaistenú vec na súde, je povinná v lehote podľa predchádzajúcej vety oznámiť útvaru Policajného zboru, ktorý zaistenú vec uložil do úschovy, na ktorom súde si toto právo uplatnila. Po rozhodnutí súdu o vrátení zaistenej veci oprávnenej osobe je táto povinná uhradiť útvaru Policajného zboru nevyhnutné náklady, ktoré vznikli v súvislosti s jej zaistením a úschovou, ak súd nerozhodne inak. Ak si osoba na príslušnom súde v lehote podľa prvej vety nárok neuplatnila,

zaistená vec sa stáva majetkom štátu a útvar Policajného zboru ju neodkladne odovzdá ministerstvu do správy.

(10) Ministerstvo s vecami, ktoré sa stali majetkom štátu podľa tohto zákona, naloží podľa osobitného predpisu. 10b)

(11) Ak ministerstvo alebo útvar Policajného zboru nemôže zabezpečiť úschovu zaistenej veci, zabezpečí ju prostredníctvom ministerstvom na to určenej právnickej osoby v zriaďovateľskej pôsobnosti ministerstva, alebo inej právnickej osoby alebo fyzickej osoby - podnikateľa s obdobným predmetom podnikania. 11)

(12) Na konanie a rozhodovanie o zaistenej veci sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. 10)

V ustanovení § 120 a § 121 zákona č. 8//2009 Z.z. je zakotvený inštitút „vyraďovanie vozidiel z evidencie“, z ktorého vyplývajú nasledovné skutočnosti:

Podľa § 121 ods. 1 orgán Policajného zboru, ktorý vozidlo eviduje, rozhodne o vyradení vozidla z evidencie aj na návrh príslušného orgánu, ak má vozidlo neoprávnene pozmenený identifikátor vozidla alebo vozidlo sa nedá identifikovať podľa skrytých identifikátorov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti v danom prípade je odvolací súd toho názoru, že rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré žalobca poukazuje vo svojom odvolaní proti rozsudku krajského súdu, nie je možné na daný prípad aplikovať. V danom posudzovanom prípade ide o jednoznačne iný skutkový a právny stav.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť priaznivejšie posúdenie danej veci v prospech žalobcu a preto napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), nakoľko pri nedostatku žalobných dôvodov pre zrušenie napadnutého rozhodnutia nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a tiež s prihliadnutím na závery obsiahnuté v dôvodoch rozhodnutia odvolacieho súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od právneho názoru krajského súdu v danej veci odchýlil (napr. zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska) a preto v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 OSP za použitia ust. § 246c ods. 1 OSP napadnutý rozsudok krajského súdu ako súladný so zákonom potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ust. § 250k ods. 1 OSP v spojení s ust. § 224 ods. 1 OSP za použitia ust. § 246c ods. 1 veta prvá OSP. Žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.